

19 Μαρτίου 2018

Ικεσία

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



Ψαλμός 23

«Και μέσα σε κοιλάδα σκιάς θανάτου αν περπατήσω, δεν θα φοβηθώ κακό· επειδή, εσύ είσαι μαζί μου· η ράβδος Σου και η βακτηρία Σου, αυτές με παρηγορούν.»



Στις Πύλες του Άδη
κατέβηκα Κύριε
μετά τη σταύρωσή Σου,
ακολουθώντας
το νεκρό σώμα Σου.
Τα βήματα μου
μετέωρα στάθηκαν
στο έρεβος της οδύνης.

Κύριε,
σε λειμώνες και ασφοδέλους
σε αναζήτησα, πέρα μακριά
απ' την ομίχλη της νύχτας
που τύλιξε τα μάτια μου.
Η φωνή μου έσβησε
η καρδιά μου σκοτίστηκε.
Ρίγη θανάτου με διαπέρασαν
αντικρίζοντας τις ψυχές
των κεκοιμημένων δούλων σου.

Κύριε,
άκουσε το θρήνο μου,
για τα παιδιά της γης
που χάθηκαν σε έναν πόλεμο
παραδομένο μέσα στη ματαιότητα.
Πόσο άδικο έχασαν τις ζωές τους;

Κύριε,
Σε σένα
εμπιστεύομαι τις ψυχές τους.
Σε σένα
εναποθέτω την ελπίδα μου.

**Από την θρησκευτική μου συλλογή
«Το Σάλπισμα των Ψυχών»
Εκδόσεις ΟΣΤΡΙΑ 2016**